

תורה ממרום- פרשת מקץ
פרשת מקץ והקשר לחנוכה

בס"ד

מאת : עזרא מרום

פרשת מקץ נקראת לרוב בחנוכה. להלן אציין קשרים בין חנוכה לפרשת מקץ:

1. בחנוכה: חלשים מנצחים את הגיבורים, בפרשה אותו רעיון-הפרות רעות המראה ודקות הבשר בולעות את הפרות יפות המראה והבריאות, והשיבולים הדקות בולעות את השיבולים הבריאות והמלאות.
2. בפסוק "ויהי מקץ שנתיים ימים"- יש רמז לחנוכה והלכותיה שהרי שנתיים בראשי תיבות= שמונה נרות תדליק ימין מזזה.
3. בפרשה נאמר: "ותרב משאת בנימין ממשאות כולם חמש ידות" (מ"ד, 34) כנגד חמש פעמים שמוזכרת המילה יד ב"על הניסים": "מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך"
4. בפסוק " ויאמר (יוסף) לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבוח טבח והכן"- יש רמז לחנוכה באותיות המורכבות מהאות ח' של "טבח" + המילה "הכן".
5. "וטבח טבח" סכום האותיות בגימטריא=44 כמספר נרות החנוכה עם השמשים.
6. בהפטרה: " מנורת זהב וגלה על ראשה" המילה "וגלה" בגימטריא =44 כמספר נרות החנוכה עם השמשים.
7. בפסוק: וחימש את ארץ מצרים", רמוזות גזירות היונים בראשי תיבות שהרי חמש=חודש, מילה, שבת.

5. המוטיב של "מוסיף והולך" ו"פוחת והולך"

בחנוכה= השיטה של מספר הנרות שמדליקים בכל יום-לפי בית הלל מוסיף והולך, לפי בית שמאי פוחת והולך.
בפרשה= רעיון זה מתבטא בחלומות. פרעה פוחת והולך: תחילה הוא חולם על דבר מן החי(פרות) ואחר כך חולם על דבר מהצומח(שבולים)-פרעה יורד מהחי לצומח. ואילו יוסף מוסיף והולך בחלומותיו: תחילה חולם על דבר ארצי(שבולים) ואח"כ חולם על דבר שמימי(ירח וכוכבים)-הוא עולה מהארץ לשמים.
הרעיון של מוסיף והולך מבטא חיזוק האלמנט החיובי, לעומת זאת פוחת והולך מבטא החלשת הגורם השלילי. חיזוק הטוב מתבטא בסיסמה של ברסלב: נ, נח, נח, נחמן מאומן שבה הרעיון של הוספת אות בכל פעם ע"י כך מחזקים את כח הצדיק לעומת זאת החלשת הכח הרע מתבצעת הפוך כפי שנלמד מהגמרא עבודה דף י: "אל יצא אדם יחידי בלילה לשתות מים מחמת שד ששמו "שברירי". כדי להתגבר על השד יש לשבור את שמו ע"י האמירה: שברירי, ברירי, רירי, ירירי, כלומר בכל פעם להפחית את אחת משמו. ם ישראל צריך להיות תמיד במצב של התקדמות שנאמר: " אם בחוקותי תלכו". משמעות הדבר להיות מעלין בקדש ולהתחזק ולהוסיף בלימוד התורה ובמעשים טובים ובמידות טובות כמאמר הגמרא ברכות י"א.
אגב, כאשר בחנוכה קוראים פרשת "ויגש" גם שם יש רמז לחנוכה בסיפור על אשת פוטיפר כפי שנרמז במילים: " ותנח בגדו אצלה". ותנח ראשי תיבות=תדליק נרות חנוכה. בגדו= בגובה ד"ו (10) טפחים.

יהי רצון שנשכיל להפנים את המסר הנלמד מנרות החנוכה ונהיה בחינת מוסיף והולך, במצב של הליכה והתקדמות ברוח הפסוק: "אם בחוקותי תלכו" ויתקיים בנו "יגדיל תורה ויאדיר".!